

VENUS I CUPIDO EN LA LITERATURA DEL RENAIXEMENT

Aquest treball de recerca té el seu punt de partida en la voluntat d'observar les variacions que apareixen a les obres renaixentistes respecte el mite clàssic romà de les figures de Venus i Cupido, quines característiques destaquen els autors de la figura mitològica, per què en descarten unes altres i fins a quin punt els traductors també són autors i quines aportacions fan. També, s'intenta un acostament a la concepció d'amor construïda en els mites i com aquest mateix ha sigut transformat i adaptat a partir de l'interès dels clàssics durant el Renaixement anglès i espanyol.

La investigació de les fonts clàssiques s'ha centrat en *Asinus Aureus* d'Apuleu i *Les metamorfosis* d'Ovidi i el *Diccionario de mitologia griega y romana* de Pierre Grimal. Pel que fa la part pràctica, s'han analitzat obres renaixentistes com *La Transloción* de Fernando de Herrera o *Venus i Adonis* de William Shakespeare entre altres.

En aquest treball s'ha pogut concloure que els escriptors renaixentistes són fidels a l'argument del mite clàssic, però que la interpretació simbòlica d'aquest, té una connotació distinta pel que fa l'obra original. La visió politeïsta que servia per entendre el món, amb les seves adversitats creades per les divinitats, en època romana, es transforma en un cristianisme monoteïsta en una societat antropocèntrica, per tant, els mites mostren les virtuts, els defectes i les capacitats de l'ésser humà com a centre d'interès.

Berta Muñoz Sánchez

Tutora: Estel Andreu

